

POSTANOWIENIE

Dnia 13 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie ze skargi A. S.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu

Apelacyjnego w (...) z dnia 26 lutego 2018 r., sygn. akt V AGz (...),

w sprawie z powództwa Z.K. i D.K.

przeciwko Gminie M.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 13 listopada 2019 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 424¹ k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje, z zastrzeżeniem art. 424^{1a} § 1 k.p.c., od wyroku sądu drugiej instancji, a w szczególnych wypadach określonych w art. 424¹ § 1 k.p.c. – wyroku sądu pierwszej instancji – kończących postępowanie w sprawie, jeżeli przez wydanie wyroku stronie została wyrządzona szkoda. *A contrario* od innych prawomocnych orzeczeń wydanych w procesie skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia nie przysługuje. Odszkodowania z tytułu szkody wyrządzonej przez takie orzeczenia można dochodzić bez uprzedniego stwierdzenia niezgodności orzeczenia z prawem w postępowaniu wywołanym wniesieniem skargi, chyba że strona nie skorzystała z przysługujących jej środków prawnych (art. 424^{1b} k.p.c.).

Mając to na względzie, należało uznać, że skarga biegłego A.S. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 26 lutego 2018 r. w przedmiocie obniżenia przyznanego mu wynagrodzenia za sporządzenie opinii jest niedopuszczalna i jako taka podlega odrzuceniu.

Z tych względów, na podstawie art. 424¹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

as]

aj